

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

О Б С Ъ Ж Д А Н Е

н а

ДРАМАТИЗАЦИЯТА НА "ЧИФЛИКЪТ КРАЙ ГРА-
НИЦАТА"

С о щ и я

16 юни 1983

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	стр.
I. ПРИСЪСТВУВАЩИ	3
II. ОТКРИВАНЕ И ДНЕВЕН РЕД	
Дико Фучеджиев	4
III. ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД – информация	
Стефан Данаилов	5
IV. ФИНАНСОВ ОТЧЕТ	
Жана Налбанти	9
V. ИЗКАЗВАНИЯ	
Татяна Масалитинова	9
Дико Фучеджиев	10
VI. ПО ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД – справка	
Жана Налбанти	11
Дико Фучеджиев	12
VII. ПО ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД – доклад	
Банчо Банов	12
VIII. ИЗКАЗВАНИЯ	
Иванка Димитрова	13
Енчо Халачев	14
Сава Хашъмов	15
Николай Люцканов	16
Асен Шопов	17
Стефан Данаилов	18
Владимир Каракашев	19
Юлиан Вучков	20
проф. Филип Филипов	21
IX. ЗАКРИВАНЕ	
Дико Фучеджиев	21

П Р И С Ъ С Т В У В А Щ И

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: Банчо Банов

Антония Каракостова

проф. Филип Филипов

Енчо Халачев

Крикор Азарян

Асен Шопов

Николай Люцканов

Стефан Данаилов

Николина Лекова

Велко Кънев

Ванча Дойчева

Иванка Димитрова

Татяна Масалитинова

Славка Славова

Георги Черкелов

Сава Хашъмов

Емил Стефанов

Кирил Кавадарков

Кирил Неделчев

Крум Табаков

Юлиан Вучков

Владимир Каракашев

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

О Б С Ъ Ж Д А Н Е

ДРАМАТИЗАЦИЯТА НА "ЧИФЛИКЪТ КРАЙ
ГРАНИЦАТА"

Състоял се на 16 юни 1983 година
в Заседателната зала на театъра

Начало: 16.00

О Т К Р И В А Н Е :

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВУВАЩ: ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Другари,

Откривам заседанието на Художествения съвет при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д :

1. Информация за турнето на театъра от Стефан Данаилов.
2. Справка за изпълнението на шестмесечието от Жана Налбанти.
3. Обсъждане драматизацията на "Чишликът край границата" от проф. Филип Филипов.
4. Разни.

ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Известно е, че от 21 юни до 4 юли Народният театър "Иван Вазов" направи турне в пет окръга. В Силистра се играха "Двубой" и "Майор Барбара", в Толбухин две представления на "Двубой" и "Майор Барбара", в Каварна - "Двубой", в Балчик - "Двубой", в Шумен - "Двубой", в Преслав - "Майор Барбара", в Търговище - "Двубой" и "Майор Барбара", в Габрово - "Двубой" и "Майор Барбара". Изиграха се дванадесет представления.

Няма да се спирам на отделни моменти. Групата беше от седемдесет човека. Ще се спра на художественото ниво на представленията.

За двете пиеси имаше отделни отговорници: Виолета Бахчеванова за "Майор Барбара" и Ванча Дойчева за "Двубой". Отговорно мога да заявя, че дванадесетте представления бяха изиграни на високо художествено ниво и защитиха името на театъра, дори бих казал по-вдъхновено, отколкото се играе на сцената на нашия театър. Това се дължи и на доброто отношение на зрителите, които ни гледаха, а и на това, че всеки един от нас искаше да защити името си.

Имаше и затруднения със сцените. В Силистра имаше затруднения с кръга още в началото на представлението, но много хладнокръвно от страна на всички се преодоля смущението и представлението продължи с успех, макар с малко закъснение поради техническите трудности.

Във всички градове, където показахме своето изкуство, колегите с много професионално отношение и любов към изкуството присъстваха на сцената. Освен това и две групи посещаваха ре-

лица предприятия в някои градове. По такъв начин присъствието на театъра ни, макар и краткотрайно, беше отбелязано по подобаващ начин.

Имаше и известни успехи и в това, че за тези петнадесет дни не се допусна закъснение или някакво нарушение на установения ред.

Имаше проблеми и по декора на "Майор Барбара", който трябваше да нагаждаме според сцените по време на действието. Но това не попречи на нивото на представленията и не се забеляза неподготвеност на състава ни.

Трябва да се отбележи, че тежката работа беше поета от техническия персонал, който трябваше непрекъснато да строят и развалят, а на другия ден да пътуват. Това утежняваше работата им, но сцената винаги навреме беше предавана.

Имаше трудности и за Васил Стойчев, който трябваше да играе и на наша сцена, да играе и в провинцията. Но той се справи с тези трудности и не показва умора от тези непрекъснати пътувания.

Михаил Петров имаше тежка стомашна криза, но той не се отказа от сцената и издържа докрай.

Искам да спомена др. Александър Панков, върху когото падна греда в Толбухин и загуби съзнание и искахме да го вкараме в болница, но той каза, че нищо му няма и продължи работата си. С голяма отговорност се отнасяше към всичко и на него все дължи добрата работа на техническия персонал.

Александра Маринова се зае с тежката задача по настаняването. Навсякъде бяхме добре настанени и нямаше реакции от страна на колегите и персонала.

Също инсципиентката Иглика се справи с трудните условия

на сцените при воденето на двете постановки, особено на "Майор Барбара".

За първи път пътувам с Народния театър и бях изненадан щастливо и радостно за това, че всички ние се почувствувахме като хора, тръгнали с особена задача. Навсякъде ни посрещаха с цветя, срещите ни бяха на ниво на първите секретари на окръжните партийни комитети, които организираха гостуването на Народния театър да бъде радост за нас и празник за жителите на града, в който гостувахме. Това уважение, любов и разбиране се прояви и на ниво зрители. В Търговище на представлението на "Майор Барбара" си носеха столове от дома си, за да могат да седнат в салона. В Преслав играхме "Майор Барбара" и се оказа, че е имало посетители от Търговище, където не са успяли да го гледат.

Радостно е това, че навсякъде ни посрещат с обич. Имахме непрекъснати другарски срещи с колективи, където се чувствувахме желани гости.

Преди тръгването имахме доста проблеми по това с какво да отидем и дали да отидем, но в крайна сметка от гостуването ни остана двустранна радост – и у зрители, и у актьори. И както вчера е имало аплодисменти на "Лизистрата" така беше през всичките дванадесет вечери при гостуването ни. Това беше не само за името на театъра, но и за нивото на актьорите, които поднесоха на зрителите най-хубавото от себе си на сцената.

В очите и аплодисментите на зрителите се четеше възторг от играта на Народния театър.

В разговори с ръководителите на тези окръзи пролича желанието им нашият театър да не гостува само два дни, защото театралната общественост няма възможност за две вечери да посети

двете представления. Техните желания са при следващите ни гостувания да стоим по три вечери, за да могат всички да посетят нашите представления. Ние не отежнявахме техните финансови нужди. А и за три или четири дни театърът ще има по-голяма възможност да посети и повече предприятия.

А и това, че след представленията всички ние седемдесет души играехме хоро или танцувахме, ни сливаше с публиката, а спояваше и нашия колектив.

В крайна сметка след рекапитулацията се оказа, че имаме финансова изгода при такава посещаемост на публика. Театърът ни изпълняваше както просветна дейност, така и финансовия си план.

Искам да отправя бележка към др. Григоров – отдавна говорихме за това турне и как трябва да се организира. Пред нас пътуваше групата на илюзиониста Орфи и навсякъде имаше негови плакати, а в Шумен няхахме нито един афиш. Оказа се, че оттук не са изпратени. Никъде няхахме и плакати. Говорихме и за снимков материал, а нямаше. Същото беше и в Габрово. Изпаднахме в неудобна ситуация в Балчик, където имаше един – два свободни редове, тъй като не беше афиширано нашето гостуване.

При следващите пътувания трябва да има организатор и от нашия театър, който да бъде авангард на трупата. Той да се грижи за рекламата и посещаемостта.

Оказа се, че предоставените ни автобуси са най-лошите. Да не говоря за шофьорите, които искаха да тероризират групата ни и стигнах до пререкания.

Трябваше да има с нас и фотограф да заснеме тези посрещания и срещи, аплодисментите на хората. А това е историята на театъра.

Всички сме убедени, че Народният театър "Иван Вазов" е

желан гост със своето изкуство в цялата страна и трябва ежегодно да правим такива турнета.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Жана Налбанти да направи

ФИНАНСОВ ОТЧЕТ

за приходите и разходите на Народния театър "Иван Вазов" в турнето от 21 юни до 3 юли 1983 година в градовете Силистра, Толбухин, Каварна, Балчик, Шумен, Преслав, Търговище и Габрово

ЖАНА НАЛБАНТИ:

Изиграни представления	– 12
Присъствували зрители	– 6787
Средна посещаемост	– 565
Реализирани приходи	– 11 454 лв
Извършени разходи	– 4349 лв
Чисти приходи	– 7115 лв

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Масалитинова.

ИЗКАЗВАНИЯ

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Чудесна е тази традиция на Народния театър да провежда турнета в провинцията. Не помня случай да не са ни посрещали добре, както и сега. Това показва, че театърът не си е загубил чара и името на първия наш театър, което е радостно явление. Но има върху какво да се замислим при провеждането на такива турнета. Имаше аварийни случаи с Рачко Ябанджиев, с Любомир

Кабакчиев, с Виолета Гиндева и докато вие жънехте успехи, ние тук трябваше да играем две изиграни пиеси, особено едната с много беден и недостоен декор за голяма сцена. И по-добре е тази пиеса да мине на голяма сцена, реагираше се бурно, което при малката сцена хората като че ли не смеят да изразят.

Трябваше да се помисли едно такова голямо турне да се върже с пиеси тук и особено за централните роли, които да се дублират. Непрекъснато говорим за това, но никой не се вслушва в него. Никого не обвинявам, но непрекъснато се говори и не става дума за амбициите на някого, който иска да играе това или онова, а за интересите на театъра.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Информацията на др. Стефан Данаилов е обективна и показва, че решението ни за турнето е правилно. Финансовият отчет има значение за театъра. В Толбухин и Габрово срещите на театъра с публиката бяха много сърдечни. Няма никакво съмнение, че тези срещи трябва да продължават и в бъдеще.

На сцената на театъра тук се получи неприятно съвпадение с някои заболявания, особено на Виолета Гиндева, без която не можехме да играем "Котка върху горещ ламаринен покрив", а не да играем "Фантазиите на Фарятиеv" и "Неочакван гост. Но тези обстоятелства съпътствуват работата на театъра.

Приемам бележката, че трябва по-далновидно да се преценяват възможностите и да се съгласуват пиесите, с които ще се пътува в провинцията и това, което ще се играе тук. Работата се състои в това да осигурим пълноценна игра на театъра и на собствената му сцена. Ще направим изводи в бъдеще да продължи тази практика на театъра, а в същото време сцената тук да бъде обезпечена с постановки.

Изказвам благодарност на целия състав, който участва в турнето. Смятам, че пособените отделни хора трябва да бъдат поощрени. Радвам се, че театърът не създаде поводи за приказки по негов адрес и че турнето мина при добра дисциплина и правилно отношение към труда на хората, към задълженията им и към публиката. Навсякъде, където гостувахме, оставихме добро впечатление, което е задължително за нас.

ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Жана Налбанти да направи

С П Р А В К А

за изпълнение на шестмесечието и очакваното изпълнение до
края на 1983 г.

ЖАНА НАЛБАНТИ:

По утвърдения годишен план на Народния театър за 1983 година има планирани пет нови постановки. За първото шестмесечие отчитаме три нови постановки и до края на годината още две.

Утвърдени са по плана 400 представления. За първото шестмесечие отчитаме 231 – до края на годината остават 169.

Имаме писмо на Комитета за култура за корекция на плана за камерна сцена.

Посетители – планирани 210 000 за годината, за шестмесечието отчитаме 127 569 – до края на годината 82 431.

Приходи – план за годината 510 000, отчитаме 296 502 лв и остават до края на годината 213 498 лв.

Имаме преизпълнение на шестмесечието по всички показатели. До края на годината има възможности за преизпълнение на плана.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има ли въпроси и изказвания по отчета? Няма.

Ние осъществихме три постановки на голяма сцена: "Всяка есенна вечер", "Сборен пункт" и "Лизистрата" и две на камерна сцена: "Ретро" и "Тяжната последна любов". Смятам, че се работи задоволително и напрегнато.

Необходима беше малка пауза без репетиции, за да се подготви театърът за следващия сезон, който е много важен за нас.

Готови са драматизации на "Чиџликът край границата" и "Нощем с белитеконе", пиесата на Н. Хайтов е прочетена и той пожела да я доработи. Смятаме, че това ще бъде интересно произведение за нашия театър.

Паузата ни беше крайно необходима, за да не бъдем затруднени за следващия сезон.

ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Моля членовете на Художествения съвет да връщат дадените им за прочит екземпляри от драматизацията на "Чиџликът край границата", защото скъпо струва размножението им.

Има думата др. Банчо Банов да докладва по преработения от проф. Филипов вариант на "Чиџликът край границата".

БАНЧО БАНОВ:

Още през 1939 година е ставало дума за драматизация на този роман в Народния театър, правени са и опити, които са завършили неуспешно. Това е едно произведение на Йовков, което е останало в сянка поради убеждението, че Йовков е майстор на малката форма и че при големите си произведения има несполука.

Радостно е, че такъв крупен театрал като проф. Филипов обръща внимание на едно от най-значителните и широкопланови про-

изведения на Йовков. Струва ми се, че вторият вариант носи Йовковата атмосфера и стремежа му към красота и добро. В драматизацията се срещаме с едно явление, характерно явление за цялата наша литература от това време -- бих го определил като стремеж на българската душевност да разкъса битовите мрежи, в които е вкарана, в които е живяла с векове и да се устреми към по-големи хоризонти, да се стреми към една индивидуалност, към търсене на справедливостта, към големите човешки цели. Не всеки успява, но този стремеж към голямото и красивото в човека в драматизацията е намерил реален израз. Нещата вървят в един епичен, спокоен план, зад тях блика народният живот, голямата вяра на писателя в хуманизма, в онзи нов свят, който ще дойде.

Бих искал да подчертая доброто композиционно балансиране на произведението, което намира острия драматичен конфликт и по този начин открива възможности за много интересни и богати актьорски решения. Изведен е образът на Нона, запазен е нейната нравствена и човешка трагедия.

Мисля, че това представление ще привлече много публика в театъра, достойно е като труд и като тема за Народния театър.

От името на Литературното бюро препоръчвам драматизацията на Художествения съвет.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Иванка Димитрова.

ИЗКАЗВАНИЯ

ИВАНКА ДИМИТРОВА:

Много се съмнявах, че от това сложно произведение на Йовков може да се направи една драматизация, която може да бъде осъществена на сцената. Но трябва да кажа, че ме порази това,

което е направено. Много е интересно и дава възможност за актьорски прояви. За мен е много интересна тази обществена среда, атмосфера, която спъва нормалното развитие на съдбата на хората. Тук се получава големият драматизъм и трагизъм в произведението. Това е дадено с почти незабележими средства и ако това бъде осъществено, както това е станало в драматизацията, ние ще имаме не само едно необходимо за нашия театър произведение, но ще отговорим и на това, което се изисква от нас – да разгръщаме огромното литературно богатство на нашия народ.

Пожелавам успех на театъра!

ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Халачев.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ:

Това, което прочетох, носи характера на една самостоятелна работа. Драматизацията притежава огромна действеност – тя е толкова действена, като че ли това е оригинално произведение. Запазена е заедно с това цялата сложност и богатство на авторския текст, на образа, на мисленето, дори в този разрез по-широко и разгънато се усещат явленията от повествованието на автора. Това е заслуга на драматизатора. Дадена е една композиция, която показва характера на бъдещото представление, която не само е уравновесена, но е много тънко осмислена с точно разположение на ролите и конфликтите, с една точна мисъл към финала, която води до идеята.

Пожелавам успех на театъра!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Сава Хашъмов.

СА ВА ХАШЪМОВ:

Драматизацията на проф. Филипov е много сподучлива и привлича с привидно спокойния, повествователен фон на разказване – това, което знаем и от "Под игото", както и от други негови постановки, в които от пръв поглед повествованието взема страна до един момент, в който самостоятелното драматично произведение на проф. Филипov набира сили, драматичният конфликт става силен и става ясен този момент, за който той е мислил, за който е мислил и авторът, за това, за което става дума в самото произведение.

В драматизацията има три неща, които ми направиха впечатление:

- историческа съдба;
- историческа необходимост;
- историческа неизбежност.

Ако гледаме исторически на това произведение то ни показва историческата съдба не на един народ, не на част от този народ, а историческата съдба на едно население.

Второ, свързаната с това историческа необходимост от поврат, от прелом от желание към нещо по-голямо, по-красиво, по-човешко, по-истинско.

Трето, историческата неизбежност, свързана със съдбата на този народ, историческата неизбежност на част от тези хора, които си отиват в името на това ново, на това красиво и човешко.

В този смисъл чисто актьорски бих отделил в драматизацията четири образа: Нона, Галчев, Йосифов и Манолаки. Тези четири образа ми направиха впечатление с тези неща, свързани със съдбата и необходимостта и неизбежността – особено Нона и Манолаки. Лично на мен много ми е интересен и образът на Йосифов,

както е представен в драматизацията – носителят на новото. В цялата пиеса – драматизация той непрекъснато ни говори за любовта си към Нона, а вътре в него усещаме нещо ново, което върви покрай тази любов, което в крайна сметка ще убие Нона, ще убие Манолаки.

Стествено, в романа и в драматизацията най-интересен е образът на Нона и добре, че се е запазил.

Имам повече претенции към Гърдьо – за него все още повече се говори и епизодичните му прояви са по-скоро груби, стихийни, брутални. Освен в един – два мига не усещаме истинския Гърдьо.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Люцканов.

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ:

Мисля, че е правилно да се драматизира произведение на Йовков, като се даде възможност за доработване, за фантазиране, намиране на истината, богатото, адекватното на съдържанието. Симеон Султанов е казал, че Йовков е писал много Албени и нито една истинска. Много сме чели, за много Нони, но трябва да се намери истинската.

Както и очаквах въгълът на изобразяване на проф. Филипов е фаталното и близкото, класовите сблъсъци. Всичко е подчинено на едно такова начало. Но според мен е възможно в този баланс или извеждането на епичното, класовото стълкновение, да бъде убита онази на моменти мерност на тъканта на Йовковите произведения, онази чуткост при изразяване на красотата. Струва ми се, че това е въпрос на попадение: коя ще бъде Нона, кой ще бъде Галчев и каква атмосфера ще има тук, какво трептене на въздуха, в пространството.

Като че ли това мое усещане за леко превадиране на епичното начало е възможно да бъде балансирано с присъствието на актьори и режисьорски средства.

Имам усещането за два недостатъка. Преди години много съм мислил за драматизиране на "Чиџликът край границата" и двете кулминации не съм знаел как да ги избегна. Едната кулминация е фаталната сцена на сбиването, стълкновението на нивата, където се появява Нона и красотата, както при "Албена" разрешава конфликта, вторият момент е убиването на Кадчев. Двата върха се изравняват в моето усещане и винаги съм мислил, без да зная как може да стане, че могат да бъдат отделени, че офицерът може да бъде убит по-рано, но това вероятно е твърде горямо посетателство на драматургията към произведението на Йовков и изисква вече по-самостоятелен път към композирането.

Трябва да се помисли по връзките от епизод в епизод, защото в повечето случаи те са звукови, емоционално свързващи едното събитие с другото и се повтарят многократно по един и същ начин, което след втория епизод ни е известно.

Убеден съм в необходимостта от тази постановка в Народния театър, сигурен съм и в успеха на това класическо произведение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Асен Шопов.

АСЕН ШОПОВ:

Драматизацията е завършено произведение. Интересно ми беше два момента доколко ще бъдат отразени в драматизацията — имам пред вид присъствието на особен аромат, свързан с представата ни за Йовков от една страна, и може би във връзка със същото усещане особено чувство за театралност, която би могла да

носи и положителния, и отрицателния знак. Струва ми се, че двата момента са съхранени в драматизацията по един много силен вид, запазена е атмосферата и духа на Йовков и е създадена една материя за театрално претворяване на сцената с всички добри качества.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Стефан Данаилов.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

През 1972 година играх във филма "Нона" по сценарий на Стефан Цанев и много подробно съм се занимавал с това литературно произведение. Киното позволява по-мощни неща. Но сценарният вариант на Стефан Цанев не излезе така резултатен, макар че бяхме по-млади. Объркаха се социални противоречия и т. н. и не се получи много хубаво. Когато разбрах, че проф. Филипov ще прави драматизация, възбудиха ме това дали ще се подтисне тази красота на едни чисти любовни отношения, за които прекрасно е написал Йовков. Интересувах се как ще бъде тази сцена, когато се говори за залеза, тъй като във филма много дълго сменяхме и залеза, а след това нямаше никаква емоционалност. Четох драматизацията и исках да видя как е изведен Галчев. Струва ми се, че концентрираната част на тези взаимоотношения е не голямото разточителство и то не е страшно.

Люцканов е прав, че ако тук има попадения на актьори, които да носят именно тази любовна част. Много ме зарадва, че това е добре направено в драматизацията и е равностойна на литературното произведение. Пожелавам "На добър час"!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Владимир Каракашев.

ВЛАДИМИР КАРАКАШЕВ:

Нямам различия от това, което се каза досега. Мисля, че Йовков трябва да присъствува непрекъснато на сцената на Народния театър, както Иван Вазов. В големите световни театри винаги присъствуват големите класици от националната им литература, независимо дали са писали драматургия или не.

Мисля, че три момента ни изправят в тази драматизация:

– първо, ние се сблъскваме по същество с едно самостоятелно произведение, което е много верно с първоизточника. Тук няма както във филма привлечени и други герои от Йовкови сюжети. В този роман има достатъчно богатство на идеи, на образи, на конфликти, на сюжетни линии. На сцената не е необходимо да се показва всичко. Това е самостоятелно произведение, в което се чувства от една страна силната индивидуалност на проф. Филипov, неговите предпочитания към определен тип театър, от друга страна, което за мен е най-интересното, че се чувства духа на Йовков.

Ние знаем, че по отношение на Йовков са извършвани различни операции, главно по линия на вулгарно-социологичното и филмът беше един от тези опити прекалено много да се акцентира за разкриване тежкото социално положение на народа. Тези неща присъствуваха като някаква кръпка, като нещо принадено, като нещо илюстративно.

Тук се чувства индивидуалността на автора на новия тип произведение, предназначено за сцената, едновременно и духа на Йовков.

Вторият момент много майсторски и с голямо чувство за мярка експонира и балансира двете линии: едната е любовната или интимно-лиричната – Галчев, Нона и Йосиф, другата е линията на

въстанието, което в Йовков е по-слабата линия в романа. Тя е недоизказана било по причина на известна вроденост, с романтичното му отношение към класовата борба, от друга страна и от някои цензурни съображения.

Тези две линии са много добре балансирани – епичното и интимното.

Третата особеност е, че виждам бъдещата постановка. Това е едно произведение за сцена и същевременно режисьорска експликация. Тук има и мизансцена, и звуково-музикалната партитура, построени са кадрите, има и бъдещи детайли на актьорската игра.

Мисля, че това е много сериозно произведение. Може да се помисли по преходите в отделните картини, но това е сценична интерпретация. Тук и малките роли са много важни, те са много колоритно създадени и при едно правилно разпределение Народният театър ще има една българска пиеса, какъвто всички очакваме да видим на тази сцена.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Юлиан Вучков.

ЮЛИАН ВУЧКОВ:

Това, което ни е предложено, звучи като пиеса и в него е заложен бъдещият успех. Когато четох драматизацията виждах постановката. Тук има голяма чистота в боравенето с литературния материал.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата проф. Филипов.

проф. ФИЛИП ФИЛИПОВ:

Колеги,

Благодаря ви за отправените критични бележки по драматизацията на "Чишликът край границата". Считам, че са правилни и ще се съобразя с препоръките, които правите.

З А К Р И В А Н Е :

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има ли други желаещи да се изкажат? Няма. Поради изчерпване на дневния ред закривам заседанието на Художествения съвет!

/Край 17.30 ч/

Стенографф:

Райчев
/Р. Райчев/

ДИРЕКТОР:

/Д. Фучеджиев/